

ДІЛО

Видавничча Спілка „Діло“.

РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 18, Н. кв.
 Код пошт. № 26.726.
 Адреса тел.: „Діло—Львів“.
 Число телефону 568.
 Руженків
 редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА
 в Австро-Угорщині:
 місячно 5— К.
 чвертьрічно 15— •
 піврічно 28— •
 рік 56— •
 в Львові (без доставки):
 місячно 4— К.
 чвертьрічно 12— •
 піврічно 28— •
 рік 44— •
 в Німеччині:
 піврічно 28— М.
 рік 56— •
 За зміну адреси
 платити ся 50 к.

Ціна оголошень:
 Рядок контактний, звичайний
 або звичайний 50 с. в квадраті
 1 к. в квадратіх 1 "50, в ромбі-
 чистій часті всіх або за кожною
 якою 2 к. Нижній ряд 2 к. Слово
 тексту в квадраті звичайний. Слови
 якою на субтиту і надписи в квадраті,
 вимірювати за квадрати
 уніоном
 Один прихідний контора
 у Львові 16 с.
 на квадратний 20 с.

Начальний редактор: Д. ю. Висиль Панайло,

Скоропадський, Форгач і тайний договір.

Львів 20. липня 1918

Ми одержали з Берліна з жерела найпевнішого отсюєзвістку.

Гетьман Скоропадський набажання Форгача звіксся
наставати за виконання тайного договору.

Правдивість сеїзвістки стоїть вище всякої сумніву.

ського підприємства. Але головний аргумент со-
ціалістів, що большевицький режим опирається
на масу російського народу та що треба
новідкрити його булаби нарушением його пра-
ва самоозначення, тратить в кождім дні
на своїй переважаючій силі супроти щора
то нових вістей про непопулярність узурпаторів.

Проявники демократів, як Альберт Тома
говорять, європо про ратункову акцію, про мі-
літарну конечність утворення нового схі-
дного фронту, про небезпеку для господар-
ської будучності Ради, якою грозить дальший
покій Німеччини, про можливість, що осередні
держави знайдуть в російських вазальніх дер-
жавах новий резервовий людського матеріалу.
Пелишти Німеччині час, щоби вони зрівнова-
жили силу американських війск новими військами
російських народів, це значило бы встановити на
небезпеку всієї цілі Америки, або що най-
менше відсунути їх звіснене до далекого часу,
не говорячи вже про матеріальні інтереси, які
має Америка в Росії. Держави коаліції бажа-
ють висловити своє признання моральному авторитету
своєго шляхотного союзника в той спосіб, що оставляють більшу домови рішення
про інтервенцію в Росії. Тепер виключений
сильний крак держав союзників в Японію без
порозуміння в Вільсоном. Французьке правитель-
ство, яке від часу відмози подорожніх доку-
ментів соціалістам займає рішучо негативне ста-
новище супроти большевицького режиму, який
але має дегевір (мію дуже приязного поведін-
ня бальшевіків супроти деяких французьких
віртетів), — моглиби без трудності обнати
провід цілої акції; кермачі та підлеглих
ніколи не заявили, що вони мають щось
спільнога и бальшевіків.

Поанкар, передаючи національний пра-
пор чесько словацькому легіонові на францу-
зькому фронті величав геройсьту армію добро-
вольців, яса в боєвих України професії та
шлях через Сибір, що для будущих істориків
буде важнішою подією ніж „Атабасі“, ще
більш інтересною як відворот „десати тисяч“.

Франція і новий фронт на Сході.

Львів, 20. липня 1918.

Дорогою через нейтральну державу фдер-
жали ми таку долясь з Парижа з дати 30. черв-
ня:

Перед півтора місяцем писав дневник „Journal de Débats“: З Харбіна доносять телеграфіч-
но про укощтування нового правителства
на Сибірі, до якого належать такі люди як Хор-
ват і великий промисловець Путілов. Се дуже,
дуже добре відомість. З усіх тих псевдо-прави-
тельств, які постали в давній російській імпе-
рії, се одніє, що заслугує на призначення і по-
перше, кваліті. Воно розпоряджає здається
тільки десятами тисячами відсіців і нових жов-
нів, але супроти загальної анархії, яка панує
в Росії, се вистарчає для наміреного діла реор-
ганізації. Нічого іншого не могло би стати
більш пригожою основою для інтервенції Японії і
союзників, як заприянена і зорганізована
Сибір. З огляду на се виробив Говен програму
інтервенції, яка на Його погляд була би одино-
ним способом, щоби поєднати горежанску війну
в Росії і відвідати німецькі влади. Мілітарно
їнтервенція мусіла би бути ведена всіми со-
юзниками, зокрема так, щоб Японія доставила
головної часті боєвих сил, а інші союзники,
особливо Американці, мали би свої військові від-
діли або мілітарні місії. В міру постулу інтер-
венції таєба буде називати висновки в місцевими
правительствами і утворити російську армію
добровольців. Різебіж в тим ведено пропла-
танд приготовлені бітерен діліпримільного пон-
яття есвободителів. Про політичні справи вида-
ху би союзни держави програму, якій заявлять
російському народу, що вони Йому повернуть
все і працю і лад, та не признають нікого
нишого авторитету тільки конституції, все одно
чи ту, яку вважали бальшевіки, чи вибра-
ли вони. Одночасно треба би «учити російських
мужиків про устрій західноєвропей-
ських держав. Головною передумовою для у-
спіху сеї акції було би іменування одного шефа,
який основно вказав замічай і потреби Росії, і пр.
якого живувати в Росії Франчува.

Вагідно на успіх сего пляну з далекими
політичними перспективами у Франції уперте
проклагованого в послідні часі зблишилися
значно. Не значить сеї немов б же зараз на-
стутила експедиція. Успіхи сибірського визволь-
ного руху, до якого пристають щораз то нові
визначні люди Росії, поклики партії кадетів,
„Ліги вірних союзників Росії“, соціалістів, за-
ступників Кривчевським і Керенським спричини-
ли те, що у Франції сего дня триумфує над по-

слідними противниками політика Пішона, який
від початку був прислонником ялочської інтер-
венції.

„Нітавіт“ яка досі залишається ав-
торитетом Вільсона у своїх статтях, писаних соці-
алістами з меншості, сяянула кампанію інтер-
венціоністів як роботу, підкотивану інтересами
французьких капіталістів, що мріяли про збіль-
шення своїх маєтків — тепер є приступна аргумен-
тацией дипломатії. Маркіз Кашен, один з
вослідних оборонців бальшевіків, що говорить
що праща про ринко, на яке виставлена буде
російська демократія в приводу оружного від-
новлення конституційного ладу, про висоту ці-
ни, якої буде жадати Японія від свою інтервен-
цію про недостачу засобів для такого великан-

Українці і львівський університет.

Львів 20. липня 1918.

Нам лишуть: На лікарськім виділі львівського
університету має бути введений „пітегісіз слав-
ів“. Се значить, що позитивна висока на універ-
ситет відмінної місії не від рішення окремої комісії.
Комісія ся не буде, як заповідають, руко водити
ся ніяким конфесійними чи національними о-
глядами; та не забудьмо, що членом її накієно
не буде ніякий Українець, бож виділі дікар-
ський не має професорів Українців. Яким отже
зарядом проти української молодіжі буде в
руках професорів-Поляків фтєїнове зарадження,
сего супроти війської ік „активності“ до студ-
ентів Українців, широке пояснига не треба.
Додаймо ще, що недавні збори польських ака-
деміків звернулися в зваженні до польської мо-
лодіжі, щоби в будущі рої записувалося ся її
як найменше яків на львівській університет, а
зразуміємо, що згадана комісія стане мило-
хітє перед прикрою кінечністю відкликнути по-
дання о високій скількоєдина Українців.

До ланцюха, що тажими оковами стискає
рамки обравання нашої молодіжі в львів-
ському університеті, пращається таким чином
ще одно звено. Про єко все діється по спра-
вадливості; Українці є ніби рівноправні в По-
ляків. На діліх вони стають в університеті
чим раз більше разом „надзвичайних“ слу-
жбів, якими чужими леді толерованім елементом.
Такі відносини відбиваються на образ-
ованіні нашої молодіжі дуже діймаючо. Хочби
тільки трохи сердечний контакт з професором,
се для студента університету необхідна умова-
на якої віддається щораз то нові
значені люді Росії, поклики партії кадетів,
„Ліги вірних союзників Росії“, соціалістів, за-
ступників Кривчевським і Керенським спричини-
ли те, що у Франції сего дня триумфує над по-

для него річ прямо невідімна. Та при теперіш-
ніх напружених відносинах студенти Україн-
ців сего діждати годі. З окрема на медичні
пільний студент мати може надію, що одер-
жить демонстрачуру чи асистентуру, яка об-
лекшить йому матеріальне істрування, да даст
йому можливість спеціалізувати ся та поглибляти
своє знання. Однак від часу заострення укра-
їнсько-польських зважин в університеті, Украї-
нці від сего звісів виключені. Ми знаємо зи-
падки, де професор поробляє уже вступні кро-
ки, щоби студента зробити своїм асистентом,
та завернувшись довідавши, що має до діла з
Українцем. Взагалі всі удогіднені студії до-
ступні лише польським студентам, між тім як
Українці приходить лише збирати окружки
зування, які властиво не для них призначені.
Що Поляки втратили тут уже всяку міру при-
личності, про те свідчить ярко спосіб, в який
вони ставляться до теперішніх проб Україн-
ців габілітуватися на університеті. Коли давній-
ше в подібних випадках захопували вони якісь
«декорацію», призначали Українців в принципі
право габілітування, а шукали недомагань в
їхніх наукових компетенціях, то днес не хочеть-
ся їм вже робити таких довгих церемоній. За-
важують (як се недавно мало єсце), що з
огляду на невиключені звісів обгавані во-
ни Українців габілітувати не можуть. І се ді-
ється в той сам час, коли не оглядаючися на
звісні обставини Поляки габілітуються один за
другим.

Коли так отже: наша молодіж стрічається
з боку польських професорів з виразною не-
хією або холодною байдужністю, тільки дуже

гебогато ідеїної підмоги дістаються Й також зі сторони нечисленних українських професорських сил, виступлених в львівському університеті. Деякі катедри зовсім порожні (Грушевського), а ніхто не водить про виступиння, інші ніби дієльні, але в таємстві тільки грою; завоюваються виклади, в яких в дійсності тільки дуже мало „закладається“. Не хочемо нікого винити, та присяви такі, які передішані уже в хронічний стан, як-же як дуже невідрадні. Рідко прикра, що дві катедри української мови не вспіли до цієї пори приїхти собі ще й одного доцента, який міг бодай в часті виступити нічого присутного професора — я пресінь як раз тут вигляди на переконання польського спору проти габелітациї були найбільші, бо все ж дотичний професор Українець мав більш рішучий голос, а обставини, що один з них є ще посолом, облекли більшість пороблені відповідних заходів. Стан абсолютної мертвоти, на якім стояла теперішня наша літературна критика, не знише, як тут має в головній мірі своє жерело.

З отих причин молодіж, що послідними роками виходить з університету, це матеріал дуже лихо підготований до якої небудь суспільної роботи. Іх рівень освіти, їх відбільність самостійної праці доволі низькі. А це відбивається варах і на вихованні слідуючого покоління. Сумно сказати, що на пр. пересічний учитель гімназії Поляк ліпше підготований до свого заводу, як учитель Українець, і що супроти цього і рівнем освіти в гімназії у нас стає ще нищіший ніж у Поляків, мимо цілії непогрібної часто строгости, в якою деякі наші директори ведуть свої гімназії. Цікаво просимо, щоби порівняли під сим оглядом на пр. українську академічну гімназію з осьмою гімназією польською, провірили, кілько тут і там працюють молодіж для науки і виховання під проводом професорів ще вісім годинами вчиненої науки, а вони побачать, о скільки ми стоимо по заду. Але чи можна жадати від гімназійного учителя, щоби він вливав в учеників заміловане до драці і вицяння, коли він в університеті не знайшов нікого, хто в настої сидіє вляєби toti річи і піддержуєвши їх ще й опіся?

Тому то віддається нам, що університетську справу не можна на розраду Полякам лішити й дальше в стадії пілковитого занедбання. Передано з гори заміт, що тепер важніші річки на порядку днівнім і що днесе пора недоїдна, щоби посувати наперед університетську справу. То діло не в тім, щоби посувати її вперед, а в тім, щоби її терпти приязні сего, що вже зустріло і не подавати її вперед. Послідні події на Україні повинні були навчити нас, як тежко зберігати якусь інституцію, до яких не підготовано раніше відповідних людей, хочби навіть якесь сила з гори покликала їх по існування. А в нас не лише не підготовляються нові сили для будущого українського університету, а ще й ті, які вже існують, поволі, але постійно „губляться“. Одні занехочені прикладом Рудницьких та Вергановських, яким перед їх габеліта-

цією сбілювано вскорі катедру, а які вже тепер обходять десятилітній ювілей безплатно до центури не осолоджені навіть хочби тільки тітулом надзвичайного професора, закинули всім наукову ро-ту, приділені роботою за хліб нащінний. Другі ждуть тільки відповідної іспри і нагоди, щоби зголосити свою габелітацию в котрісь в українських вакардочних університетів. Знамо, що Наукове Товариство ім. Шевченка ухвалило уже в двох випадках підмогу ві-сю щіль. І зовсім справедливо. Бо пресінь сі люди, коли не дастися їм відповідних умов для наукової праці звідіуть і пропадуть для нашої науки. Та в перспективі креовання будучого українського університету у Львові факт се дуже невідрадний. В ту саму пору, як польська академічна молодіж звертається з заявом до своїх професорів, щоби не переносилися до Королівства, ми тратимо і сих нечисленних людей, яких хвільє ще маємо до розпорядження. Хвалючи покеапні старання, якими наші закордонні брати видвигнули у себе на перший план університетську справу, замітив дописуватель одного в наших днівників, що і ми опімнемося за університет, як прийде до сего відповідна пора. Коли б тільки, як що колись може прийде ся пора, де довелось нам робити в університету не храм науки, а якось „*esilit ignotantiae*“ захланого недоукажання, яке більше несе нам шкоди ніж користі.

Крайній час, щоби наші м'ядратні чинники пригадали собі університетську справу. Посторонніму чоловікові тяжко повірити, щоби навіть така дрібна річ, як переперте якоєсь української габелітациї у Львові переходить силу впливу наших політичних чинників. Тож тут йде не про ніяку концесію, віякий великий відбуток, а про річ нам законно забезпечену. Існує прещіні міністерства, в яких важка би за-жадати, щоби вони вглянули в польську господарку на львівській університеті. Існує прави-тельство, в якого може домагати ся сповнення зобовязань. А нехай буде, що такі заходи остали би без успіху. То беді буде з того сей хосен, що люди, яких в нас поангажувалося в університетській справі, бачили-би, що за них прещіні хотіть памятає, і навілися би з таким обличчям, що їх молодші та менш талановиті зовсім Поляки один за другим і тепер називати під час війни габелітуються і дістають катедри, жіжки, як вони у Львові борються з такими обставинами життя вже й надію уску почина-тратити, щоби їм довелося ся ходіть під конець жити діждатися надзвичайної професури, чи хочби тільки мізерної частини — безплатного доцента.

В справі поділу Галичини.

Відень, 19. липня 1918.

Нинішні часописи доносять: Заява, яку вчора зложив голова кола польського п. Тертиль, що не буде піділу Галичини, викликала

Дня 15. липня 1915 р. умер в Київі велодар східної Європи, руський князь Володимир В. Умер доволі несподівано, не розпорядивши зовсім, яке має бути відношене його численним (12-ти від 6-ти жінок!) синів до держави. Звісно, що в ранніх середніх віках справа наслідування була найважнішім і найтруднішим державно-правним питанням, задля якого пролилися цілі ріки крові, через яке одні держави розпадалися і гинули, інші повстанали і поширялися, доки життя не привнесло емпіричним шляхом розв'язки у формі виборності монархів або наслідування по первородству. Трудність лежала голкою в сім, що на право панування в державі дівалися тоді як на приватне право, а на державу як добро цілого пануючого реду. Коли ж дуже рано відчуто неохоту до механічного поділу держави, ратовано цілість її або сим, що князь за життя іменував свого наслідника, або правом чергового старшинства т. зв. сеніорату. Та так було лише в теорії, на діліж справа звичайно рішалася силою, у фермі відповідні дужеви часу і культурному розвиткові громадянства: як що слабший або лебідій претивник не слясся утекою в чужі землі, то тратив що-найменше очі (сліпій монарх — се що не можливе в тих часах!), звичайно житте. Одним словом: віж був доповнений і коректорем недостаточного права. Сам Володимир уживав був ісго з успіхом проти брата Ярополка і родича Рогволодова, подібно як робили тодішні князі польські, чеські, угорські й ін., однаке певно не бежав собі, щоби його сини вступали у ті самі спіді. Пізніше говорють, що він хотів іменувати князем всієї Русі одного з наймолодших, але по хрещенню урідженчих синів, а саме Бориса, який дістав був від батька в управу Ростовів над Волгою, однаке смерть привела скрізь, які міг перевести сей (будьшобуд) зу же несданний) намір у діло.

У хвилі смерті Володимира був вайтарший з живих ще синів його Святополк у Київі

зинепоскоєні серед Українців, котрі звернулися увагу, що п. Тертиль в останніх дінях відвідав конференції з міністрами та Буряком. Наслідком цього відбулося нині кілька конференцій з президентом міністрів д-ром Зайдлером, головою буковинського українського комітету Васильком і президентом У. П. Р. пн. Петром Петровичем і Евгеном Левицьким.

Державна Рада.

(Таб.) Відень, 19. липня 1918.

В дальший дебаті над бюджетовою пра-ворою говорив д-р Адольф Гресс і про спра-ву виживання в Галичині і про відбудову, від-так обговорював останні події в Кракові, які були звернені в першій мірі проти юдівських купців. При цій нагоді прийшло до екс-цесія в центрі міста, а поліція заховувалася пасивно.

Пос. Берні обговорює відносини в пів-нічно західній Чехії.

Міністер д-р Пауль обговорює австро-угорські справи, проти цього знесеною розпорядків, виданих в часі війни в спріз та звільнені відповідниками поживи, бо це спричинило відчезнену доріжню. Вінні заповідає підвищувати хліба.

Міністер Чапп відповідає на запит в спра-ві заховання наступних бatalionів в Галичині і визначує, що в цій справі не одержав ще урядової реляції, однаке заявляє, що зарядив стро-ге слідство. Відтак обговорює військ події з 21. червня в Пільзені і з 7. червня в Пардубічах.

Пос. Яворський вводить причини опо-зиції Поляків і заявляє, що Поляки готові роз-печати переговори з Українцями. Поляки зна-ють, що в їх інтересі є відразу монархію, і тому впілують до німецьких партій, аби вони не гнали Поляків до опозиції. І тим самим не дали нагоду триомфувати антиантанті в приводу викупування всіх кредитів. Австро-польське пілагодження є для Австрії однією доро-гою, коли вона не хотіть втратити великород-жнє стаювіще. Гр. Буряк, який є за та-ким пілагодженем, заступає найкраща інтереси монархії і династії. Він переведе сю програму, коли крім Поляків підігрує Іоан Мадари і німецькі партії.

Пос. Кость Левицький заявляє, що політичне положення неоправдане остання пра-мова президента міністрів, але радше воло ще погіршилося. Заява шефа правительства про німецький курс в Австрії є формальним визволем німецьких народів в монархії. Всі з війни Німців стоять сьогодні під важким загрозо-брaku привязані до держави. Українська люд-ність завше і у всіх великих країнах стояла вірою при Австрії. Німеччина показалася сьогодні і чесним контрагентом, натомість Австро-Угор-щина до сей пори ще не ратифікувала берестей.

і маючи дещо прихильників серед княжої дру-жини, сів на батьківськім столі. Він одержав від батька тураську волость (Піділ), змінивши в дочкою польського Болеслава Хоро-бого, та 1013 р. попав у якийсь конфлікт із батьком (мабуть незадоволений волостю хотів поширати й на цілу західну Україну а може й Київ), за се був ув'язнений разом із жінкою і єпископом Німцем Райберном, однаке за інтер-венцією Болеслава — мабуть не зовсім наври-частного до діла — наступила між ними повер-ховна згода. Сей бунт був винісений і против молодших братів, тому то між ними піднялися зараз опозиція проти укняження Святополка в Київі. Та сей ділав ізводик. Ще гаки противники могли порозумітися в собою, убили Святополківські посілаки Бориса, Гліба муромського і Святослава деревського (Легенд), що єї сьогодні убитий у Скільських горах, без істо-ричної вартості, окрім факту, що він згинув утикаючи на Угорщину).

Та найтажший противник сидів в Моги-роді, Ярослав. Він також був забунтував проти батька (смерть постигла Володимира серед об-пільни) приготувавши до війни і був не менше змібітні і бевоглядні як Святополк. На вість про події на Україні він обернувся до Немо-редан за півмогою. Вже тоді визначила ся на-рази племінна ненагість півночі до півдня, Москва-штати до України. Новгородці зрозуміли, що рішиться питане єдності всієї руської держави, яка ім з економічних мотивів дуже дуже на серпі, і хоч саме тоді терпіли від Ярославських жорсткостей, підвергли його дуже енергічно і вважали його заслуги і вели ве-реду в дальший боротьбі. Маючи поміч Новго-рода і спровадивши нові варяжаки полки з-за моря, відкинув Ярослав проект перевузіння Святополком і рушив всю свою 1016 р. за Україну. Момент був для Ярослава дуже кори-сний. Тест Святополка, польський князь Боле-слав, був тоді у його із своїм ленним зверхи-

ського договору. Що більше: польські політики мали одержати відмінну, що загалом мир не буде ратифікований. Адміністрація підконтрольної Холдингу, яка находитися хотів в руках австро-угорської армії, поставила собі за ціль залогу: останні сліди українського характеру цього краю. В адміністрації не тільки не є Українці, але проти них, там занято включно чинники ворожі Україні, переважно Поляки. Загадом вдається, що австро-угорське правительство не думав додержати умов берестейського договору. Перед синими військами України мусить ще раз застежтися.

По польщі з виходами спп. Дашицького і Глобінського вийшов басіянік, що Українці ніколи не підуть під польське панство. Відтак обговорюється останню промому президента міністрів і витикає Юному німецький курс. Австрія не може бути німецькою ні слаєнською. Коли Німеччина зможе віддергати своє упраніння становище в Австрії, то мусить призвати рівноправність усіх народів. Українці не стремляться до повалення міністрів, вони дотягаються поділу Галичини за західну, польську і східну українську. Вкінці обговорюється басіянік справу відбудови Галичини і демонструється окремою організацією сїї відбудови для східної Галичини.

По промовах пп. Баррера, Зелігерса і Гассера підсіджено перше читання бюджетової пропозиції і дебату над наглеми запитами. Бюджету пропозицію передається буджетовій комісії, яка до 23. с. к. має вложить звіт Палаті.

По обох боках Асіяго.

ВІДЕНЬ, 19. липня (Ткб). Урядово:

В області по обох боках Асіяго гарматні сильні приготовані виходи неприятеля їдіть в часті стисні, в часті противнаступом. Таож в долині Бренти не вдається один італійський вступ.

В Альбанії сутички охоронних підрозділів.

Французька противофенавіза.

БЕРЛІН, 19. липня (Вельф). Урядово:

Група кн. Рупрехта: Басія діяльність відмінна під керівництвом. При стежіх виходах взяли міністерства.

Група кн. заст. престолу: Між Марною і Енсю розгорівся ганчо Сироти ба. Французи розпочали так дармо складну сферу. При ужитті наїздів їхніх ескадр ганнирів автомобілів вдалось їм відібрати відчайно в місці перші стисні відомості і згуби. Відтак намін дивів, що скількість дітей, а при членах родин — наявно і ім'я голубі домашнього гоніння (урядників). Його річні побори, далі ім'я, вік і вапас одін член родини. Надійти також зазначити, чи потребуючий бажає дорожкою чи дешевшою матерії. З огляду на невеликі приди матерії, будуть уважані піредові платні і необхідно потребуючі, а прокі лише в міру оточеного загасу матерії. Вкінці замічаємо, що кождий несбідно потребуючий, котого річні побори не є великі, зглядно його членів родини, можуть чи сліти від преділів 3 метрів матерії, а то: на сіно жіжське єдине або на єдине жіжче або на 2 діточі. Зголосжені належать складати в Комітеті (івок, ч. 10, I. говерх — Красний Союз Кредитогід) що дні від години 7, до 8. години на руки п. Іосифа Ласоцького, котрого також буде уділити інтересованим близьким пояснені.

Курен хліборобського спілкування урядує у Відні. «Загальний Союз хліборобських спі-

лок» в часі від 15. вересня до 15. грудня 1918. Виконана є: практика в селянських кооперативах, добре знання німецької мови і уніччій 20-тий рік життя. В сбоях викладів входять заходи, організація і статистика сільського сільництва та наука прочих предметів, які стоять в зв'язку з діяльністю кооперативних спілок. Курси обчислени від 25 слухачів, можуть бути приняті також інваліди, що намірюють посвиги та курс виносять 60 К. Подання треба вносити до дня 15. серпня 1918 під адресою: Allgemeiner Verband landwirtschaftlicher Organisationen in Österreich, Wien, VIII Landesgasse 74.

— Діверсія ц. к. української гімназії в Парижі училися від сим конкурс на приватні учеників до Гімназ. Інституту (інтернату), 188 учеників до бурси св. Миколая і 100 учеників до розширеної бурси Дешевої Кухні. Услід призначати: 1) до Інституту місячна овока 150 К, а крім того по 5 кг. муки, 1 кг. масла, 1 кг. солонини і 3—5 кг. крупи; хісби не відмінно відмінно доставити, мусить складати надзвичайну після умови; за інвентар річно 45 К; 2) до бурси св. Миколая: місячно 100 К, в тім одна третя частина після умови; 3) до бурси Дешевої Кухні: місячно 70 К, в тім одна третя частина віктуалах (але по 10 кг. муки, 2 кг. солонини або масла, 3—5 кг. всіляких круп); 4) доходячі платні в Дешевої Кухні 50 К місячно (в тім одну третю віктуалах після умови). За інвентар платять пілотні бурси св. Миколая річно 25 К, Дешевої Кухні річно 15 К. Рече з'єднання подань на адресу дирекції на дальніше до 10 серпня. — За виділі: дір. А. Альськевич, голова.

— Рудок нам пишуть: Для 29. червня с. р. відбулися загальні збори філії Сільського Гівариство, яке в нинішніх відношеннях має можливість розвитку. В році 1917, відновлено товариство 8 кружків, встановлено нові, придбали коло 2000 членів, основало канцелярію правної поради, яка полягала 1300 справ письменно, а много полягала устно. При філії повстало Спілка торговельна, яка веде торговлю, матеріалами блаватними, гнарядами різничими, веде апровацію членів в сіль. мукор, а через основане кружків консультантів по селах ширяє в успішному централізації соли, цукру, нафти — по котрі то артикули вже не потрібуеться населені містами до Рудок і вистоювати годинами перед скліпами міськими. Філія брала участь у всіх комісіях повітових через визначеніх делегатів. Філія познайомила членів з законами про відбудову краю, посилаючи з відчутими по селах своїх відпоручників — або через почуточі друковані обіжники, спровадили шпін, насіннє конічнини, льну для своїх членів. На збори прибув з центрального Товариства п. Творицтво, який удається на зборах важні відомості в справах господарки в часі воєннім. Но від вибраний Відділ дає запоруку, що і на дальніше успішно буде філія вести свою експортну господарську і суспільну роботу. Для успішного заступства своїх членів перед покровом джемами ухвалили збори завести і проводити книгу зажалень в канцелярії правної поради.

З Мармарошского Смогуту доносять до «Kurjer a Lwowskого»: «Від кількох днів ведеться нове слідство з приватніх легіонерів, яких підіняно від Каневські юди спроваджено. Надіються в найближчих дніх транспорту над 400 легіонерів, які під Каневом дісталися до неволі. Проти них буде вести слідство в приспішенні темпі. В судових кругах говорять, що розправа проти них буде скончана з цією, звята тепер ведеться, і то ще перед тим, нім розігнеться доказове поступування. В останній хвилі відносять, що транспорт над 400 легіонерів до Мармарошского Смогуту є вже в дорозі. Рівночасно їдуть відніорі, які мають їх переслухувати.»

Планета п. Оксана Біречка, звісна українській суспільності від своїх концертотого виступів, приобщила рівночленів участі в концерті п. Од. Носадовічі, який відбудеться у Львові дні 3. серпня с. р. в великий салі муз. т. в. ім. М. Лисенка. Карти вступу вже тепер можна замовляти в канцелярії товариства при вул. Шашкевича 5. III. п. щоденне від 4—5 год. почал.

— На каю місці суду відбулося в Парижі журніста Діваль за те, що поганувався з ворожкою стороною. В арешту 17. с. к. виконано засуд. (Азас).

ФРОЛОВІ.

Неділя, 21. липня 1918.

Нак. греко-кат. 4 Н. та З. С. — римо-кат. 9 Н. та З. С.

Засуд: греко-кат. Підсудіті — римо-кат. Марії Магдалини.

Поганіть греко-кат. Антонія II. — римо-кат. Аполлонія.

| В післядії обвинувачу не вагається судяжника видати жорстокий засуд, якого жертвою

князько-німецьким царем Генрихом II. і не від дати помочі відомості. Всієї тає Стетополк вийшов Ярославові на зустріч і ході Лібечівів Дніпра у Червонівці прийшло до битви, де завдяки залежності Новгородів Ярослав переміг, а після цього увів Київ, пограбувши і сів на батьківськім столі.

Стетополк подівся до тестя у Польшу, однак Болеслав не відібрав відомості. Всієї тає Стетополк, при цьому один із Ярославових перестрілок, при цьому один із Ярославових відходів відмінної Буйдів іздаває звісні відомості від Болеслава, великого тілом і тіжким (на коні міг сидіти лише в трудом) та заповісти, що «остою ми під часом розворотом та грубе черво». Слаламу від Болеслава, десант і від інші відомості через ріку, а за ним його військо. Ярослав не сподівався що переправи і не був готовий, тому військо його пішло в розсікану, а він сам тільки в чотирма всякома спинівши у Новгороді і ходів уткнути за море, тільки Новгороді звернули його.

Без пересади війшли побудинки до Київа 14 серпня, де прийшою із відомостями почестів, витрололи військові відомості і т. м. (Лівоті відомості, які Болеслав ударив мечом у Золоті вороти, історично беззварти). Болеслав відправив частину війська назад, а сам із другою частину лишився у Київі до два місяців, помітною актами в наяванні дипломатичних

заносин із Візантією і Німеччиною, опісля з Богатство добичю і дарами (м. і. з сестрою Ярослава) повернув у Польщу, забираючи по дорозі — набуття за згодою Святополка — Червонівські городи, себто край на лівій брегі Буга, а може й Переяславль та інші городи по Сяні. Сі землі осталися при Польщі 12 літ.

Політичний наслідок битви над Бугом зводився до того, що 1) руска держава зберегла ся на лівій брегу і полуночі; 2) полуночна утратила землі від Святополка у користь Польщі; 3) до влади на Україні прерівдів князь відьмінний західний християнський герб. Як бачно, господарювавши тут з головами проблеми української історії: боротьба в єдинстві «руської землі», боротьба в Польщі з поганічні землі, антигномізмів із всіх церквей, тоді що дуже відмінний. Доволі їх назвати, щоб уважи самі всю гагу політичної ситуації по битві над Бугом. І етапи, на яких відбулися наслідки, звісно сам буде укріплюється на дійшовий час. Подбай! Ярослав, Суперник подівся на відомості та в дарах погані, набуття з відьмінської руки. Ярослав по сій порівняні зі своїм підлеглими над югом сів відомості на більшій землі, які сам був укріплюється на дійшовий час.

Та се була тільки одна в химері історії. Ярослав, підбиваний Ногайцями, відкинувши землі пропозиції Святополка і рушив зимою 1018/19 в друге на Київ і то так несподівано, що Святополк утік до Неченівів і при їх помочі звів 1019 р. підмінну крізьву битву над р. Альтю, яка закінчилася з перемогою Ярослава. Суперник подівся на відомості та в дарах погані, набуття з відьмінської руки. Ярослав по сій порівняні зі своїм підлеглими над югом сів відомості на більшій землі, які сам буде укріплюється на дійшовий час. Подбай! Ярослав, Суперник подівся на відомості та в дарах погані, набуття з відьмінської руки. Ярослав по сій порівняні зі своїм підлеглими над югом сів відомості на більшій землі, які сам буде укріплюється на дійшовий час. Подбай!

С. Тимашевський.

Французьку драму на 4 акти від п. в. — „Судія-жінка з Сольвінгом“

з Марією Кармі в головній ролі і актуальне:
Подорож цісарської пати до Царгороду
— висвітлює тепер в великом поводженні —

Kino „КОПЕРНИК“
бул. Коперника ч. 9

сама наде бо не може без „нього“ жити. На сік та основана драма в одною, із найзначнішими артистами, Марією Кармі, в головній ролі, яку висвітлює тепер в великому успіхом кіно Коперник. На приступ гарний настрій відносить чудова музика, прямінка до акції драми. Програма кінопоказу актуальна: „Подорож цісарської пати до Царгороду“, і кінніть весела комедія.

XXX

Конкурує. В поїздковім Товаристві ощадності і позичок „Почте“ в Бучачі вільна посада діловодца начальника канцелярії. Зголосення разом з подавем кваліфікації, відношенем до служби військової і вимогами що по залізниці сліти до 15. серпня с. р. на руки Дирекції.

Від Надзвичайної Ради Товариства „Праця“ в Бучачі. — о. В. Збудовський, голова. О. Сік секретар.

103 2-3

Субскрибуйте акції Українського Банку!

Український Банк* основується на акції чи капіталом трьох мілонів корон, розділених на 7.500 акцій, кожда акція по 400 корон.

Головним завданням „Українського Банку“ є: 1) придбання селянської населеню землі, лісів, і пасовиск дорогою парцелями більших земельних посполстів і взагалі підвищення рівнинного господарства, та 2) поширення промислу у всіх його галузях, підвищення господарської промислових підприємств та торговли.

Акції „Українського Банку“ приносять поєднаний дохід у виді дивіденди. Акції є корисною і безпечною діючою капіталу; їх можна продати або дістти на їх застав позичку. Для кредитових товариств і варобково-господарських створювань акції є дуже добрим способом діючої резервової фонду.

Посідання п'ятьох акцій „Українського Банку“ дає поєднаний голос на загальніх зборах акціонарів (членів Банку). Акціонарі, що поєднують менше ніж п'ять акцій, можуть зустріти ся між собою для установлення спільного поїднадлісника до участі в загальніх зборах акціонарів.

Хто хоче стати членом „Українського Банку“, нехай негайно перевірить правильне витовнене зголосене і відповідну квоту, а се по 400 корон за акцію, а крім того, на беззосередній належність по 4 кор. і на кеші конфекції по 4 кор., разом проте за кожду акцію по 408 корон на адресу: Товариство взаємного кредиту „Дісттер“ у Львові, ул. Руська ч. 20, вкладкова книжка ч. 11.200.

Повний проспект, вголосене і почтові складання висилують ся на жадане.

Комітет фундаторів „Українського Банку“. Товариство взаємного кредиту „Дісттер“ у Львові, ул. Руська ч. 20, вкладкова книжка ч. 11.200.

НАДІСЛАНЕ.

Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ

ідмінник 125 26-30
адвокатську канцелярію в Тарнаві.

АДВОКАТ Др. Роман Курбас

відкриває свою адвокатську канцелярію в Борщеві і веде її даліше в домі пок. тра. Дорундака. 123 1-7

ОГОЛОШЕНЯ.

І. т. к. вистрітіть собі кождий сам із місце свідчильник, візитом Sallers, цінк K 350, паси своїми K 350 на працюючи на посер, візит K 1 — на посер, Sallers, найменші містри до Жілівки і т. к. тута Перфумерія С. ФЕДЕР, Львів, Сантуські 7. 96 в 158?

Канцлерія зг. 33, на стоянкову р. д. від, в браку виключно між своїми землями: переселені в панську або князівську відповідного краю в місці з греко-італійськими. Рівнотає ся на сріблі. На якім і не надіється ся. Посаг або посада відповідно — Лісіані відповідно прошу сліти зітв. Бондар в Кримському діні, кол. Розівська та. 131 1-2

В ТОВМАЦЬКІМ ПОВІТІ може набути дуже добре глузта і снокін в довільній скількості. Зголосувати ся в канцелярії в р. Івана Місуха в Товмати. 137 1-5

Відповідає за редакцію д-р ВАСИЛЬ ПАНІЕНКО.

НОВІ ЛЬОСИ Австро-Угорського Християнського поручання за готівку, разом в податковім і портом як 44 К (у Льосі 43 К 10 сот.). Льосі ті мають рівно 4 тисячі 1 шістьдесят готівкових гранік. На сплату поручання 5 льосів разом по 270 К в 30-х ратах чо 7 К 50 сот. Перша рата 12 К, дільни по 7 К 50 сот. Право гра зочиняє ся з відлашанням першої рати.

Дім Банковий ШІЦІ в ХАБС IX. 38-108 у Львові, пл. Маріївська ч. 7.

Державний макулатурний урядник — судовик, вдовець в діткам, добре статуєння, наявно вносини в землю чи пашню середніх ліг в щілях материнських. Зголосення прошу сліти від „Вічність“, Устраг до лінії. 107 5-5

Красивий Союз для збуту худоби у Львові вул. Оссолінських ч. 15.

потребує сейчас кореспондента, машиністка, яка вправно пише на машині „Мерцедес“ українським і латинським письмом і трициліндрові до букантерії і макулатури. Власноручно писані подані петенції ирийас Дирекція кожного дня до 12. год. рано. 113 4-2

Дахівкарні також Цегольні проскуре і висилася пляни та машини Інж. Я. Вінцковський, Львів, вул. Новий Світ 20. 103 2-10

Ручні млинки до мелення збіжжя. мелення грубо і дуже мілко зерно всякої роди. Цілком поєднані, однак дуже грохані, майже не до зміщення, з плинами до змінення. Ціна млинків без підставки з розгоном колесом ваги 12 кг. 110 К, з коробкою ваги 7 кг. 120 К. Висилка 100 К. Відень за надісланем 20 К. Задагок і решта за послідуючою доставлює E. Wolsch, Wien II. Obertullnerstrasse 17. Заступник пошукує ся. 97

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!

У Відні виходить нова українська часопис на місцькій мові:

„UKRAINISCHE BLÄTTER“

із австрійським базартійським органом.

Часопис має на меті застутати інтереси незалежної Української Держави перед публічною думкою Австро-Угорщини й Німеччини, а рівної інтереси австро-угорських Українців. До співробітництва запрошено найвизначніших українських і німецьких публіцистів. „Ukrainische Blätter“ виходить вісім разів на місяць в накладі 8 — 10,000 примірників. Часопис має власних кореспондентів в Києві, в Харкові, Одесі, Львові, Чернівцях, Бердянську і Монахії. Видавцем і відповідальним редактором називаної часопису являється п. редактор таємнізника „Ukrainische Korrespondenz“ Владислав Калинович. Умови передплати такі: річно 18 К, піврічно 10 К, четвертірно 6 К.

Адміністрація просить поєднати з змінами, щоб видавництво могло усталити на клад. Адреса Wien VIII. Albertgasse 26/13 und 18. 128.

Без операції

радикальна поміч для найбільш застарілих і най-небезпечніших терпінь препукли.

Прошу домагатися ново-виданого проспекту, даром і оплати від спеціалісти цік. патог. бандажів із пропушкими М. Фрайліх, Львів, Городецька ч. 35 у власнім домі.

Позажані Пане М. Фрайліх!

Віажуємо собі за обознако: висилавши Вам мою підтвердженішшу подачу. Від ряду літ терпін' я на пропукли, на яку іде не міг я наїти помоча. В розпуці піддає ся я оперці!, але без усіху. Додера від часу, коли Візяла же не у свої руки, Вельма поважає Пане, та заюжала мені ваш бандаж, почуючи себе яким ідорошим, що у 73-літнього старця в позуванні.

Дахуючи ще раз Вам, Позажані Пане М. Фрайліх, за сонсін і уміле лічене, пишусь

в позажані Іван Новак, директор Заведення убогих у Львові.

ЗАГАЛЬНІ ЗВОРИ

Спілки господарсько-торговельної в Самбії відбудеться дні 8. серпня 1918 року о годині 12-ї від часу в браку копілету о годині 12-ї перед зустрічю в комнатах Сілків зі сліду оти прізвищами: днівників:

1. Відчитання протоколу з послідніх Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції в діяльності, предложені бансу з виключенням рахункових за рік 1917/1918.
3. Звіт комісії ревізійної і внесення на ухвалу Дирекції абсолютоти.
4. Зміна §§. 15. і 24. статута Сілків.
5. Вибір одного члена Ради Надзвірної.
6. Розподіл вакансія Сілків після внесення Ради Надзвірної.
7. Внесення і запити.

129 1-1

РАДА НАДЗІРНА

Надзвичайні Загальні Збори господарської Спілки для збуту худоби Створишина засідати, з обмеженою посудом в Борщеві

відбудуться в неділю дні 28 липня 1918 о годині 4. пополудні в комнатах Позиторія Товариства кредитового Руського „Народного“ Дому“ в Борщеві в такім порядку днів:

1. Отворення Зборів.
2. Вибір сім'ят членів Надзвірної Ради.
3. Вибір і затвердження трох членів Уряду.
4. Внески членів.

В разі, колиби в означенні годині не буде на Збори достаточне число членів, котре присуїсть з виклагання статутом для комісії пітрібного до важності рішень зборів, відбудеться Збори в тім самім дні і в такій самій порядку на днівни о годині 5 по полудні обгляду на число присутніх членів.

Бордів 18. липня 1918.

130 1-1

РАДА НАДЗІРНА

Важке для господарів і господарських спілок

Смаровило

до возів, першої якості, уживаючи австрійським і німецьким військом продавати ся вагонами.

Зголосення під „Смаровил“ до адміністрації „Діла“.

Споминавши підмокові оболівки повернув я і знова облив я сіві

Завлад Фотографічний

при вул. Академічній 18. партнер

Рівночасно повідомлюю, що маючи в посіданні великі запаси передвоєнних матеріалів, буду в змозі виконувати тривалі фотографії во дешевих цінах.

Микола Ліса
ц. і к. нада. фотограф
65 5-6
у Львові
лишень вул. Академічна 18.

Нова книжка:

Техніка у світовій війні

Популярний спілк різних військових застосунків морських. — Написав ЮРІЙ ДЕВІЦЬКИЙ.

Вогато сітник рисувати. — В книзі говорять що військом про диваніт, скразат, пушкі, гаубіці, козирки, погони, потяги, кораблі, кружки, дріжави, гармати, човни, бездротовий телеграф, турбіни, котри торуні.

Ціна 1 з. 50, на порто заміжні треба 10 сот., за позичкою 40 сот. Висилав лиши за готівку наперед країні Канцелярія Тов. „Пресіта“ Львів, Рибак

1-2

В друкарії „Діла“, Львів, Рибак ч. 10.